

Stalino KELIU

Eina 7-ji metai

1952 metų
spalio 4 d.,
šeštadienis
Nr. 78 (642)

Kaina 15 kp

Rytoj Maskvoje prasidės VKP(b) XIX suvažiavimas.

LKP(b) Kupiškio rajono komiteto ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

LKP(b) CENTRO KOMITETO ATASKAITA

LKP(b) CK Sekretoriaus drg. A. SNIEČKAUS pranešimas LKP(b) VII suvažiavime*

Draugai!

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) VII suvažiavimas prasidėjo istorinėmis dienomis, kai visa mūsų šalis gyvena neregėtą pakilimą ryšium su besitartinančiu VKP(b) XIX suvažiavimu.

Komunistai, visi darbo žmonės su pasididžiavimu ir džiaugsmu svarsto VKP(b) CK dokumentus XIX suvažiavimui. Šiuose dokumentuose atsispindi planų didinimas komunistų partijos, kurios svarbiausieji uždaviniai yra sukurti komunistinę visuomenę, palaipsniui perėinant iš socializmo į komunizmą, nepaliaunamai kelti materialinį ir kultūrinį visuomenės lygį, auklėti visuomenės narius internacionalizmo ir broliškų ryšių nustatymo su visų šalių darbo žmonėmis dvasia, visokeriopai stiprinti aktyvią Tarybinės Tėvynės gynybą nuo agresyvių jos priešų veiksmų.

Ryšium su tais milžiniškais uždaviniais pakeistų partijos įstatų projektas nužymi tolesnį komunistų partijos avangardinio vaidmens pakėlimą, jos kovingumo sustiprinimą, kiekvieno jos nario sąmoningumo ir politinio aktyvumo pakėlimą. Šie dokumentai sukelia kiekvienam partijos nariui pasididžiavimą savo šlovingąja partija, kuri, organizavusi darbininkų klases ir valstietijos sąjungą, 1917 metų Spalio revoliucijos išdavijoje pasiekė kapitalistų ir dvarininkų valdžios nuvertimą, proletariato diktatūros organizavimą, kapitalizmo likvidavimą, žmogaus išnaudojimo kito žmogaus panaikinimą, užtikrino socialistinės visuomenės sukūrimą.

Visa mūsų liaudis glaudžiau telkiasi apie šlovingąjį lenininį-stalininį Komunistų partijos Centro Komitetą, apie mūsų mylimąjį vadą ir mokytoją, išmintingąjį Lenino reikalo tesėją — apie didįjį Staliną. (*Audringi plojimai*).

Su didžiuliu pasitenkinimu lietuvių tauta pažymi didį partijos ir vyriausybės, asmeniškai draugo Stalino rūpinimąsi tolesniu Tarybų

Lietuvos vystymusi, kuris yra išreikštas direktyvose dėl penkmečio plano. Meilės ir dėkingumo žodžius mes siunčiame mūsų partijos Centro Komitetui, didžiajam komunistinio statytojui — draugui Stalinui. (*Audringa ovacija draugo Stalino garbei*).

VKP(b) CK vadovaujama ir nuolat padedama, respublikos partinė organizacija pasiekė tolesnius laimėjimus stiprinant respublikoje socialistinę santvarką, vystant liaudies ūkį ir lietuvių tautos kultūrą.

Per ataskaitinį laikotarpį Sąjunginės vyriausybės ir visų mūsų šalies tautų, pirmiausia — didžiosios rusų tautos pagalbos dėka dideli laimėjimai pasiekti industrializuojant Tarybų Lietuvą.

Ivykdytas socialistinis žemės ūkio pertvarkymas.

Pilnutinė socializmo pergalė tiek mieste, tiek ir kaime, tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės sustiprėjimas, buržuazinės - nacionalistinės ideologijos sutriuškinimas, išvystymas lietuvių tautos kultūros, nacionalinės savo forma ir socialistinės savo turiniu, tolesnis darbo žmonių susitelkimas apie bolševikų partiją ir draugą Staliną — sudarė visas sąlygas augti, vystytis ir stiprėti tarybinei socialistinei lietuvių nacijai, kuri nuo buržuazinės lietuvių nacijos skiriasi savo aukštu sąmoningumu, moraline-politine vienybe.

Savo moralinę-politinę vienybę, savo susitelkimą apie Tarybų valdžią, komunistų partiją ir draugą Staliną lietuvių tauta pademonstravo rinkimuose į Tarybas. Tai liudija ir parašų rinkimas remiant Tarybinės vyriausybės taikos politiką.

Lietuvių tautos istorinės pergalės, pasiektos VKP(b) CK ir asmeniškai draugui Stalinui vadovaujant, dabar įstatymiškai įtvirtintos Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Konstitucijoje. Bolševikų partijos valia, didžiojo Stalino valia Tarybų Lietuva tapo industrine-kolūkine respublika.

Lietuvos bolševikai di-

džiuojasi šiais laimėjimais. Tuos laimėjimus jie laiko rezultatu savo kovos, kurią, VKP(b) CK vadovaujami, jie vedė už komunistų partijos politikos pergalę.

Tačiau mes niekuomet neturime pamiršti draugo Stalino nurodymų apie tai, kad komunistams yra svetimas apsvaigimas nuo savo laimėjimų, paradinė gerovė. Mūsų laimėjimai ir pasiekimai galėjo būti didesni, mes būtume galėję pilniau išnaudoti

Pramonė, transportas ir ryšiai

Partinė organizacija įtemptai dirbo, vykdydama VKP(b) CK ir Sąjunginės vyriausybės iškeltą tolesnio respublikos industrializavimo uždavinį. Pramonės lyginamasis svoris Lietuvos TSR liaudies ūkyje per ataskaitinį laikotarpį padidėjo nuo 46 iki 61 procento.

Apie spartų pramonės vystymąsi liudija tai, kad kasmetinis pramonės produkcijos prieauglis sudarė vidutiniškai 23—27 procentus.

Pokarinio penkmečio plano nustatyta pramonės produkcijos apimtis buvo viršyta. 1951 ir 1952 metais vyko tolesnis pramonės kilimas.

Respublikos pramonėje ne tik pilnutinai išgydytos fašistinės okupacijos padarytos žaizdos, bet buvo sukurtos ir naujos pramonės šakos, kurių nežinojo ir negalėjo žinoti Lietuva esant buržuazinei santvarkai.

Buvo paleistos į darbą staklių, garo turbinų, dviračių, dažymo aparatų, elektros staklių, elektromechanikos gamyklos, ištisus metus veikiančios plytų-čerpių gamyklos, pastatytas cemento fabrikas.

Iš naujo sukurta žuvies pramonė.

1949—1951 metais kapitalo įdėjimai į respublikos liaudies ūkį sudarė daugiau kaip pusantro milijardo rublių. Pagrindiniai pramonės fondai per 1945—1951 metų laikotarpį padidėjo 2,4 karto.

Kartu su socialistinės pramonės vystymusi toliau didėjo darbininkų klasė.

Pramonės vystymo laimėjimai buvo galimi dėka Tarybinės vyriausybės milžiniškos pagalbos aprūpinant

tarybinės santvarkos pranašumus ir tą milžinišką pagalbą, kurią mums teikia VKP(b) CK, asmeniškai draugas Stalinas, jeigu mūsų darbe nebūtų buvę stambių trūkumų.

Mūsų suvažiavimo uždavinys — išvystyti bolševikinę kritiką ir savikritiką, atskleisti visus mūsų darbo trūkumus, sukonsoliduoti dėmesį į neišspręstus klausimus, siekiant užtikrinti tolesnį mūsų žengimą pirmyn.

Įmonės pirmarūšė tarybine technika, dėka pasiaukojamo darbo darbininkų, plačiai ir aktyviai dalyvaujančių socialistiniame lenktyniavime dėl išleidžiamos produkcijos puikios kokybės, dėl medžiagų taupymo ir savikainos sumažinimo. Žinomų šalyje gamybos novatorių draugų Čiutkich, Muchanovo ir Levčenkos, Žandarovos ir Agafanovos pavyzdžiu lentyniauja dešimtys tūkstančių darbininkų ir inžinierių-technikų darbuotojų.

Socialistiniame lenktyniavime dalyvauja daugiau kaip 90 proc. darbininkų ir tarnautojų įmonėse ir statybose. Lenktyniavimo dėka sutalpyta valstybei daug lėšų, žaliavų ir medžiagų, taupymo sąskaita papildomai pagaminta daug pramonės gaminių.

Respublikos įmonėse nuolat auga nauji puikūs žmonės — stachanovininkai, gamybos žymūnai. Vardai geriausių stachanovininkų — gamybos novatorių — meistro padėjęjo drg. Vaičiūno, dabar iškeltos į įmonės direktorius, Vilniaus mėsos kombinato vyresniojo meistro drg. Čiučkausko, Eideukevičiaus vardo kombinato šaltkalvių — drg. Cijūnėlio ir drg. Stroganovo, plytų degiko drg. Gaižausko — žinomi respublikoje ir jie yra pelnytai gerbiami.

Dažymo aparatų gamykloje pagarsėjo tekintojų-mergelių brigada su komjau-nuole Polikarpova priešakyje, kuri rugsėjo 1 dieną stojo į stachanovinę sargybą kovoje už naujus išsipareigojimus partijos XIX suvažiavimo garbei.

Statybose plačiai yra žinomi tinkuotojas Vetlovas, taikantis konvejerinį tinka-

vimo darbų metodą, mūr-ninkas Jankauskas.

Išsivystęs stachanovinis judėjimas, vis besiplečias lenktyniavimas dėl kokybės, didėjantis darbininkų gamybinis entuziazmas yra svarbiausia sąlyga sėkmingai įvykdyti tiems uždaviniais, kuriuos mūsų respublikai iškelia projektas partijos XIX suvažiavimo direktyvų toliau industrializuojant Lietuvos TSR.

Metalo apdirbimo pramonės produkcijos išleidimas didėja maždaug 4 kartus. Toliau bus vystoma elektros pramonė.

Į penkmečio pabaigą elektros energijos gamyba bus padidinta maždaug 2,5 karto. Prie Nemuno bus pradėta statyti Kauno hidroelektrinė.

Durpių gamybą per penkmetį numatoma padidinti 2,6 karto.

Plečiami geologiniai-tiriamieji darbai, siekiant aprūpinti pramonę statybinėmis medžiagomis ir toliau ištirti respublikos žemės gelmes.

Žymiu mastu vystoma statybinių medžiagų pramonė. Plytų, čerpių, kalkių gamyba artimiausiais metais turi būti padidinta 2—3 kartus. Bus paleista į darbą silikatinių plytų gamykla Vilniuje ir kitos plytų ir kalkių gamyklos, o taip pat 3—4 naujos plytų gamyklos bus pervestos į darbą ištisus metus.

Bus išvystyta plytų-čerpių ir kalkių gamyklų statyba vietinės pramonės ir verslinės kooperacijos sistemoje.

Žymiai padidinama masinio vartojimo prekių gamyba lengvojoje, maisto, vietinėje pramonėje ir verslinėje kooperacijoje.

Techninių kultūrų pasėlių plotų didėjimas sudaro bazę plačiai išvystyti pramonės šakoms, apdirbančioms vietines žaliavas. Ypač plačiai bus išvystyta linų apdirbimo pramonė. Bus pastatyti nauji ir žymiai išplėsti esantieji linų apdirbimo, verpimo ir audimo fabrikai.

Numatoma 3,9 karto padidinti žuvų sugavimą.

Numatoma išplėsti produkcijos išleidimą baldų ir popieriaus pramonės įmonėse.

Toks didelis pramonės vystymo užmojis pareikalaus iš partinės organizacijos pagerinti vadovavimą pramonei, siekiant visokeriopai pagerinti kokybinius rodiklius, plačiau išvystant socialistinį darbininkų ir inžinierių-technikų (Nukelta į 2-rą psl.)

* Sutrumpinta stenograma.

D r g. A. S N I E Ć K A U S p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 1-mo psl.)

techninių darbuotojų lenktyniavimą dėl penkmečio plano įvykdymo ir viršijimo.

Drauge su numatomu naujų įmonių, cechų ir agregatų paleidimų darbu, mes turime šlandien išskirti uždavinį maksimaliai išnaudoti esančiųjų įmonių pajėgumus, kaip ypatingai svarbų gamybos padidinimo rezervą.

Projektas direktyvų dėl naujo penkmečio plano TSRS išvystyti reikalauja ieškoti ir surasti tuos rezervus, tačiau daugelis ūkinių organizacijų vadovų tai vykdo labai nepakankamai.

Ministerijų ir žinybų, įmonių ir statybų vadovai turi žinoti, kad progresyvus ūkinių vadovų vaidmuo bus vertinamas pagal tuos rezultatus, kuriuos jie pasieks sieškodami esančius įmonėse gamybinių pajėgumų rezervus ir panaudodami juos liaudies ūkiui būtinos pramonės produkcijos išleidimui padidinti. O respublikos valstybinė plano komisija turi užtikrinti sistemingą gamybinių pajėgumų panaudojimo pramonėje kontrolę ir stiprinti planinę drausmę. Ministerijos ir žinybos turi užtikrinti netrikdomą įmonių aprūpinimą žaliavomis ir medžiagomis.

Projekte direktyvų dėl naujojo penkmečio plano iškeliamas uždavinys toliau kelti darbo našumą pramonėje, įdiegiant į visas ūkio šakas priešakinę techniką, gerinant darbo organizavimą ir keltiant kultūrinį-techninį darbo žmonių lygį.

Nors respublikos pramonė, išties paėmus, ir įvykdo darbo našumo pakėlimo planą, tačiau atskiros ministerijos ir pramonės įmonės šio uždavinio neįvykdo.

Pavyzdžiui, Miško pramonės ministerijos įmonės darbo našumo planą 1952 metų pirmame pusmetyje teįvykdė 95,7 proc.

Atskiros Lengvosios pramonės ministerijos įmonės šiais metais taip pat neįvykdo darbo našumo plano.

Ministerijos ir žinybos dar nepakankamai kovoja už įmonių rentabilumo pakėlimą. Pavyzdžiui, 1951 metais Statybinių medžiagų pramonės ministerijos įmonės, esant planui sumažinti savikainą 8,5 proc., faktiškai savikainą sumažino tik 2,4 proc., trečdalis Mėsos ir pieno pramonės ministerijos įmonių neįvykdė savikainos sumažinimo plano, Vietinės pramonės — apie pusę įmonių. Statybos ministerija prileidžia žy-

mų statybos-montavimo darbų pabrangimą.

Daug lėšų ir medžiagų su- taupo mūsų racionalizatoriai ir išradėjai. Per trejus su puse metų pateikta apie 15 tūkstančių racionalizatorių pasiūlymų ir išradimų, kuriuos įdiegus, gauta daugiau kaip 40 milijonų rublių ekonomijos. Tačiau ūkinės ir profsąjunginės organizacijos ne visuomet palaiko racionalizatorių iniciatyvą, dažnai uždelsia racionalizatorių pasiūlymų apsvartymą ir tuo stabdo tos iniciatyvos vystymąsi.

Kova už darbo našumo plano įvykdymą, savikainos sumažinimą, kova už tai, kad kiekviena pramonės šaka ir kiekviena įmonė įvykdytų sanaujų planą, visokeriopas racionalizatorių judėjimo palaikymas, yra ypač svarbus uždaviniai toliau vystant pramonę.

Pas mus pramonėje dar yra toks nepakenčiamas reiškinys, kai ne visos pramonės įmonės sistemingai įvykdo valstybinius bendrosios produkcijos gamybos planus pagal nustatytą asortimentą.

Per 8 šių metų mėnesius bendrosios produkcijos gamybos plano, išties paėmus, neįvykdė Mėsos ir pieno pramonės ministerija, Lengvosios pramonės ministerija, Vyriausioji autotransporto valdyba.

1952 metų pirmajame pusmetyje gaminių planas nebuvo įvykdytas.

Kiekvieno ūkinio darbuotojo ypatingai svarbus uždavinys yra tai, kad kiekviena įmonė įvykdytų bendrosios produkcijos gamybos planą ir pagal nustatytą asortimentą. Už tai energingiausią kovą turi vystyti partiniai organai.

Eilėje įmonių vis dar išleidžiama žemos kokybės produkcija. Nežiūrint į tai, kad Lengvosios pramonės ministerija ne kartą buvo kritikuojama, ministras drg. Teriošinas ir jo pavaduotojas drg. Klusas lėtai gerina išleidžiamos avalynės kokybę.

Vietinės pramonės ministras drg. Boreika nesiima ryžtingų priemonių produkcijos ir ypač statybinių medžiagų produkcijos kokybei pagerinti.

Daugelyje įmonių inžinieriniai - techniniai darbuotojai nepakankamai kovoja už griežtą techninių gamybos taisyklių laikymąsi, reikiama nekovoja su brokdariais, silpnai kelia darbininkų kvalifikaciją.

Reikia pasmerkti tuos ūkinius vadovus, kurie vis dar

nekreipia dėmesio į produkcijos kokybę. Reikia padaryti galą supuvusiam liberalizmui kai kurių mūsų partinių darbuotojų, ginančių brokdarius.

Nors pastaruoju metu pravaikštų ir darbo drausmės pažeidimų atsitikimų žymiai sumažėjo, tačiau jie tebepasitaiko. Partinės, profsąjunginės ir ūkinės organizacijos, remdamosi masiniu aiškinamuoju darbu, turi per trumpiausią laiką likviduoti drausmės pažeidimus.

Reikia atkreipti dėmesį į būtinumą pagerinti žaliavų, medžiagų, pagamintos produkcijos įskaitą ir apsaugą. Nemažai pasitaiko materialinių vertybių grobstymo faktų, daugiausia lengvosios ir maisto pramonės įmonėse. Pasitaiko, kad kai kurios vietinės ir kooperatinės pramonės įmonės panaudojamos privatininkų veiklai ir spekuliacijai. Būtina padaryti galą šiems gėdingiems reiškiniams.

Viena iš nepatenkinamo eilės pramonės šakų darbo priežasčių yra žemas lygis ministerijų ir žinybų vadovavimo įmonėms.

Pirmiausia tai liečia Vietinės pramonės ministeriją. Ministerija nepakankamai ištiria padėtį savo įmonėse ir mažai teikia joms techninės pagalbos.

Vadovaujantieji ministerijos darbuotojai retai lankosi įmonėse ir nesiima operatyvinių priemonių jų darbui pagerinti.

Ministerija mažai skiria dėmesio kadrų kvalifikacijos pakėlimui. Šie trūkumai yra ir eilės kitų ministerijų bei žinybų darbe. Ministerijų ir žinybų vadovų uždavinys — nenukrypstamai tobulinti vadovavimo stilių, kelti kadrų kvalifikaciją, vystyti darbininkų ir inžinierinių-techninių darbuotojų iniciatyvą.

Ministerijų partinės organizacijos turi pagerinti partinį-politinį darbą, stiprinti kovą su biurokratizmu ir vilkinimu, kelti partiniams organams įmonių darbo pagerinimo klausimus.

Tolesnio respublikos industrializavimo uždavinio išsprendimas daugeliu atžvilgiu priklausys nuo sėkmingo statybinių ir projektavimo organizacijų darbo.

Per tuos metus išaugo ir sustiprėjo respublikos statybinės organizacijos. Nuolat didėja atliekamų statybos-montavimo darbų apimtys.

Tačiau metai iš metų pilnutinai nesunaudojamos kapitalinei statybai skiriamos lėšos. 1951 metais kapitali-

nės statybos planas buvo įvykdytas tik 91,5 proc. Atsilieka kapitalinė statyba ir šiais metais.

Viena iš svarbiausiųjų kapitalinės statybos planų neįvykdymo priežasčių yra ta, kad Statybos ministerija lėtai įdiegia industrinius, spartaus statybos darbo metodus, silpnai kovoja už teisingą ir sklandų statybinės gamybos organizavimą, už griežtą ekonomijos režimą statyboje.

Dažnai objektai atiduodami eksploatacijai su dideliais trūkumais, statybos kokybė vis dar tebėra žema.

Daugelis ministerijų ir žinybų su neleistinu abejingumu žiūri į statybą ir neteikia reikiamos pagalbos statybiniams organizacijoms.

Rimtų trūkumų pasitaiko darbe respublikos projektavimo organizacijų, kurios silpnai dirba aprūpinant statybą geros kokybės technine dokumentacija.

Architektūros reikalų valdyba prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos neskyrė reikiamo dėmesio projektavimo darbui respublikoje pagerinti. Projektavimo organizacijų darbuotojų tarpe silpnai išvystytas kolektyviškumas darbe, kai kurie architektai laikosi atgyvenusių praeities architektūros formų, kai kurie iš jų vis dar tebekeliaklupsčiauja prieš užsienietišumą.

Siekiant pagerinti kapitalinę statybą, reikia pakelti reorganizuoto projektavimo instituto darbo lygį, sustiprinti jį kadrais.

Projekte direktyvų dėl naujojo penkmečio plano numatyti dideli uždaviniai bus sėkmingai įvykdyti vystant socialistinį lenktyniavimą dėl įmonių darbo kokybinių rodiklių pagerinimo. Tuo tarpu partinės, profsąjunginės organizacijos ir ūkiniai darbuotojai lėtai šalina trūkumus vystant socialistinį lenktyniavimą, dažnai formaliai, žodžiais, o ne darbu palaiko socialistinio lenktyniavimo iniciatorius, neteikia reikiamos reikšmės prisiimtų įsipareigojimų vykdymo patikrinimui.

Reikia sustiprinti partinį vadovavimą socialistiniame lenktyniavime, partiniai komitetai ir jų gamybiniai skyriai turi kasdien rūpintis šiuo ypatingai svarbiu reikalu.

Mūsų uždavinys — visokeriopai vystyti socialistinį lenktyniavimą, šį galingą komunistinės statybos metodą.

Reikia visokeriopai remti patriotinį darbininkų judėjimą už besąlyginį įvykdymą laiške draugui Stalinui prisiimtų

įsipareigojimų, už partijos XIX suvažiavimo garbei prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą.

Per ataskaitinį laikotarpį pagerėjo visų transporto ir ryšių rūšių darbas.

Lietuvos geležinkelyje per šiuos metus pastatyta kelios dešimtys tiltų, pastatyta 11 naujų stočių, nutiesti nauji keliai. Pakrovimo-iškrovimo darbų mechanizavimas pasiekė iki 60 procentų. Atnaujintas garvežių ir vagonų parkas. Daugiau negu para pagreitinta vagonų apyvarta, pakelta krovinių apyvarta.

Padidėjo upių transporto krovinių apyvarta, Nemuno laivininkystės įmonėse organizuotas keleivinių motorinių laivų, buksirų ir debarkaderių išleidimas.

Žymiai padidėjo Klaipėdos jūrų prekybos uosto krovinių apyvarta.

Beveik du kartus padidėjo automobilių skaičius respublikoje, sukurtas taksomotorinis parkas, daugiau kaip tris kartus išaugo autobusų parkas.

Didelis darbas atliktas kelių ir tiltų statybos ir kapitalinio remonto srityje.

Projekte partijos XIX suvažiavimo direktyvų dėl penktojo penkmečio plano didelis dėmesys skiriamas geležinkelių, jūrų ir upių transporto rekonstrukcijai ir išplėtimui ir automobilių kelių statybai mūsų respublikoje.

Ūkiniai vadovai, politiniai skyriai ir partinės organizacijos turi nenuilstamai gerinti geležinkelio transporto darbą, užtikrinti keleivių aptarnavimo pagerinimą, pilnutinai likviduoti vagonų prastovėjimus, padidinti krovinių pervežimus.

Upių transporto darbuotojai turi plačiau vystyti laivininkystę Nemunu.

Būtina pakelti automobilių transporto lyginamąjį svorį pervežant krovinius ir keleivius, toliau vykdyti plentų ir vieškelio statybą.

Per ataskaitinį laikotarpį atlikti žymūs darbai toliau vystant ryšių priemones respublikoje.

Būtina sustiprinti darbą telefonizuojant apylinkių Tarybas ir kolūkines gyvenvietes, žymiai išplėsti kaimo radiofikaciją, visų pirma, kolūkinių radijo mazgų tinklą.

(Nukelta į 3-čią psl.)

D r g. A. S N I E Č K A U S p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 2-ro psl.)

Žemės ūkis

Lietuvos KP(b) VI suvažiavimas iškėlė partinei organizacijai uždavinį—pertvarkyti socialistiniais pagrindais žemės ūkį. Suvažiavimo nutarimą Lietuvos bolševikai priėmė kaip kovinę programą, išvystė platų masinį - politinį ir organizacinį darbą kaime, propaguodami kolūkinę santvarką, telkdami apie bolševikų partiją samdinius, neturtinguosius ir vidutiniuosius valstiečius, keliant juos į kovą už sutriuškinimą ir likvidavimą paskutinės išnaudotojų klasės—buožijos.

Respublikos partinė organizacija įvykdė LKP(b) VI suvažiavimo direktyvą. Šiandien kolūkiuose yra 96,2 procento valstiečių ūkių. (Ilgai trunką plovimą).

Kolūkinė santvarka Lietuvoje nugalėjo galutinai ir visiems laikams. Lietuvos kaime nedalomai viešpatauja socialistinė ūkio sistema. Lietuvos valstietis visiems laikams išvaduotas iš buožių jungo ir išnaudojimo, jis tapo laisvu naujo pasiturimo kolūkinio gyvenimo statytoju.

Vadovaudamasi draugo Stalino nurodymais, kad perėjimas į kolektyvinį ūkį ne sumažina, o padidina mūsų rūpinimąsi žemės ūkiu, respublikos partinė organizacija per ataskaitinį laikotarpį nuolat skyrė dėmesį kolūkinės statybos klausimams—politiniams ir organizaciniam ūkiniam kolūkių stiprinimui, jų visuomeninio ūkio sukurimui ir išplėtimui, kolūkių vadovaujančių kadrų parinkimui ir auklėjimui.

Tačiau, vadovaujant kolūkinei statybai, Lietuvos KP(b) CK biuras prileido rimtų trūkumų ir klaidų, kurias ištaisyti mums daug padėjo VKP(b) Centro Komitetas.

Daugelyje respublikos rajonų buvo rimtų Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimų. Nebuvo imamasi būtinų priemonių sustiprinti pirmininkų ir kitų vadovaujančių kolūkinį kadrų sudėčiai, atskiruose kolūkiuose net į vadovaujančias vietas prasiskverbė buožės ir jų pakalikai.

Respublikos partinė organizacija atliko žymų darbą stiprinant kolūkius politiniu ir organizaciniu-ūkiniu atžvilgiais, išvalant kolūkius nuo prasiskverbusių į juos buožių liekanų, suvisuomeninant sutinkamai su Žemės ūkio artelės įstatais gamybos priemones, suvedant į vieningus masyvus žemę, sureguliuojant kolūkiečių sodybinius

sklypus pagal nustatytas normas ir pašalinant kitus Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimus.

Sustiprinti vadovaujantieji kolūkių kadrai. Kolūkių pirmininkais iškelti 202 žemės ūkio specialistai, daugiau kaip 700 pirmininkų išėjo mokslo dvimetėje mokykloje ir kursuose.

Įvykdytas kolūkių sustambinimas. Šiuo metu respublikoje yra 2656 kolūkiai vietoje iki sustambinimo buvusių 6 500. Vidutiniškai vienam kolūkiui dabar tenka 132 ūkiai, 1 500 hektarų žemės, tame tarpe 950 hektarų ariamos. Sustambinus mažus kolūkius, buvo sudarytos palankiausios sąlygos kolūkinei gamybai pagerinti.

Kolūkiuose auga visuomeninis ūkis. 1951 metais pagrindinės kolūkių gamybos priemonės padidėjo 28 proc., nedalomieji fondai—31 proc. ir piniginės pajamos—38 proc.

Pastaraisiais metais žymiai išplėsti vertingiausių maistinių ir techninių kultūrų pasėlių plotai. Palyginti su 1949 metais kviečių pasėliai išplėsti 47 proc., ilgapluoščių linų—41 proc. ir cukrinių runkelių—24 proc.

1951 metais žemės ūkio kultūrų derlingumas pralenkė 1940 metų lygį.

Kolūkiuose sukurta visuomeninė gyvulininkystė. Padidėjo kolūkių prekinumas ir pajamos iš visuomeninės gyvulininkystės. Daugelis kolūkių atliko žymų darbą stant naujas ir pritaikant turimas gyvulininkystės patalpas.

Sąjunginė vyriausybė suteikė respublikai milžinišką pagalbą technika. Per ataskaitinį laikotarpį padvigubėjo MTS skaičius, traktorių skaičius jose padidėjo daug kartų. Šiuo metu 127-ose MTS yra tūkstančiai traktorių, apie 800 kombainų, didelis skaičius kuliųjų ir kitų sudėtingų mašinų. Šiais metais lauko darbų mechanizavimas padidėjo iki 46 proc.

Žemės ūkyje sukurti nauji mechanizatorių kadrai. Mašinų-traktorių stotyse dirba daugiau kaip 14 tūkstančių mechanizatorių—traktorininkų, mašinistų, kombainininkų, linų rovejų ir daug inžinierių, mechanikų bei kitų specialistų.

Daugelis mechanizatorių labai našiai panaudoja techniką. Tokie yra geriausieji traktorininkai—draugai Banelis, Katilevičius, Latinskas, Bezumavičius, Čepas, Stonys, Čeponis, kombainininkas drg.

Bagdonas, linų rovejai—draugai Petrauskas ir Andreliūnas ir daug kitų mechanizatorių.

Išaugo kolūkinės gamybos meistrai kadrai, kurie plačiai panaudoja priešakinius agrotechnikos metodus ir gauna aukštus derlius. Už pasiektus žemės ūkyje laimėjimus apdovanoti ordinais ir medaliais 755 kolūkiečiai, grupei draugų suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Sutinkamai su projektu partijos XIX suvažiavimo direktyvų dėl penktojo penkmečio plano, respublikoje numatomas tolesnis bendro pasėlių ploto augimas sąskaita dirvonų, laikinai dirvonojančių žemių ir nusausinimo pelkėtų žemių. Bus žymiai išplėsti žeminių kviečių, pašarinių kultūrų ir bulvių pasėlių plotai. Būtina sukurti aplink stambius respublikos miestus daržovių bazę, kurios būklė dabartiniu metu yra labai nepatenkinama. Pakils linų ir cukrinių runkelių pasėlių lyginamasis svoris ir bus atliktas pagal kolūkius šių pasėlių rajonavimas, priartinant juos prie apdirbamųjų įmonių.

Penktame penkmetyje mes turime žymiai pakelti grūdinių kultūrų, linų pluošto, cukrinių runkelių, bulvių, pašarinių kultūrų, sėtų žolių ir natūralių pievų derlingumą. Žemės ūkio ministerijos, Tarybinių ūkių ministerijos vadovai ir daugelio partinių organizacijų vadovai nekovoja kaip reikiant dėl šio uždavinio išsprendimo.

Kovoje už aukštą ir pastovų derlių labai svarbią vietą užima teisingos sėjomainos su plačiai išvystytu žolių sėjimu, o jos šiai dienai įvestos tik 399 kolūkiuose. Keliamas uždavinys įvesti teisingas sėjomainas visuose respublikos kolūkiuose 1953 metais. Tam yra būtina jau šiais metais užbaigti įteikti kolūkiams valstybinius aktus amžinai naudotis žeme, sustiprinti žemėtvarkos darbą kolūkiuose, padidinti daugiamėčių žolių sėklos gamybą, kuriai iki šiol nebuvo skiriamas tinkamas dėmesys. Veislinių pasėlių lyginamasis svoris 1952 metais sudarė tik 13 procentų bendrojo ploto, o Klaipėdos srities kolūkiuose—tik 7 procentus. Eilė žemės ūkio kultūrų perspektyvinių rūšių labai lėtai įdiegiama į gamybą. Rajoniniai sėkliniai ūkiai dar neįvykdo savo funkcijų kolūkiams aprūpinti veisline sėkla.

Būtina pabaigti su abejinga pažiūra į šį svarbų reikalą, sustiprinti žemės ūkio organų, mokslinio tyrimo įstaigų ir žemės ūkio specialistų veiklos sėklininkystės srityje kontrolę, pakelti jų atsakingumą ir sustiprinti jų atžvilgiu reiklumą už visišką kasmetinį kolūkių ir tarybinių ūkių aprūpinimą nuosava aukštos kokybės sėkla, vietinėms sąlygoms pritaikytomis grūdinių ir kitų žemės ūkio kultūrų ir žolių veislėmis.

Mūsų laukai dar nepakankamai gerai įdirbami, o kai kuriose vietose pasėliai užteršti piktžolėmis.

Mes nepakankamai kovojame už mėšlo sukupimą, už durpių ir komposto panaudojimą trąšoms. Reikia visokeriopai didinti panaudojimą durpių ir durpinio komposto trąšų su fosforiniais miltais, plačiai naudoti kaip trąšas lubino ir seradėlės pasėlius, kalkinti rūgščiasias dirvas.

Būtina žymiai padidinti melioracijos darbų apimtį, nusauginant atviraus grioviais ir drenažu. Yra didelis atitrūkimas tarp nusausinimo ir nusausintų žemių įsisavinimo. Neskiriamas pakankamas dėmesys plotų nuvalymo nuo krūmų, kelmų rovimui, akmenų surinkimo klausimams ir kitiems kultūrtechnikiniams darbams, kurie užtikrina smulkų sklypų suvedimą į stambius masyvus.

Visas šias priemones, skirtas derlingumui pakelti, turi nenukrypstantai įgyvendinti žemės ūkio organai, žemės ūkio specialistai ir kolūkiai. Partinių organizacijų uždavinys—užtikrinti, kad kolūkiečiams būtų giliai išaiškintas šių priemonių svarbumas, ir pakelti juos į kovą už visų žemės ūkio kultūrų aukštą ir pastovių derlių gavimą.

Direktyvų projekte pastatytas uždavinys gyvulininkystės srityje: „Užtikrinti tolesnį aukštą produktyvios gyvulininkystės, ypatingai pieninių gyvulių ir kiaulių ūkio vystymą“.

Būtina pašalinti rimtus trūkumus vystant visuomeninę gyvulininkystę. Esantieji kolūkiuose dideli galimimai didinti gyvulių skaičiui reprodukcijos, kontraktacijos ir pirkimo būdu išnaudojami blogai.

Partijos Kauno, Klaipėdos ir Šiaulių sričių komitetai nesilima visų priemonių visuomeninei gyvulininkystei išvystyti.

Dėl to, kad nepakankamai vystosi visuomeninė gy-

vulininkystė, kalti Žemės ūkio ministerija, ministras drg. Augustinaitis ir ministro pavaduotojas drg. Glabajus. Būtina pagerinti gyvulių veislingumą ir likviduoti motininių gyvulių bergždumą, aprūpinti kolūkines fermas veisliniais reproduktoriais, panaudojus ir tarybinių ūkių paramą, o taip pat įdiegti dirbtinį gyvulių apvaisinimą.

Didelė kliūtis gyvulių skaičiui padidinti ir jų produktyvumui pakelti yra pašarų bazės atsilikimas respublikos kolūkiuose.

Mūsų uždavinys—užtikrinti pašarinių kultūrų ploto išplėtimą, natūralių ir sėtų žolių, pašarinių šakniavaisių ir silosinių kultūrų derlingumo padidinimą. Mes turime visas galimybes sėkmingai išspręsti šiuos uždavinius, jei mūsų partinės organizacijos kovingai imsis reikalo. Pašarų bazei pagerinti respublikos pietryčių zonos kolūkiuose būtina plačiai įdiegti saldus lubino, seradėlės ir esparceto pasėlius. Klaipėdos srityje reikia numatyti ir įvykdyti priemones užliejamos pievoms Nemuno žemupyje pagerinti, o tai duos galimybę padvigubinti jose žolių derlių. Reikia įdiegti labiau intensyvią gyvulininkystės ūkio vedimo sistemą, gyvulių laikymą tvartuose, plačiai išvystyti gyvulininkystės patalpų statybą kolūkiuose, imtis priemonių vieningo zootechninio-veterinarinio tinklo darbui iš pagrindų pagerinti.

Partijos XIX suvažiavimo direktyvų projektas numato padidinti mašinų-traktorių stočių tinklą Lietuvos TSR ir aprūpinti jas traktoriais bei žemės ūkio mašinomis, o taip pat padidinti elektros taikymą žemės ūkio gamyboje.

Mašinų-traktorių stotims iškeltas uždavinys žemės ūkio kultūrų derlingumui ir gyvulininkystės produktyvumui pakelti reikalauja labiau kvalifikuoto vadovavimo MTS veiklai, sudėtingos technikos panaudojimo žymaus pagerinimo ir MTS aprūpinimo pastoviais ir aukštais kvalifikuotais kadrėmis. Tuo tarpu MTS gamybinės veiklos lygis ir organizavimas dabartinėmis sąlygomis neatitinka išaugusių reikalavimų.

Daugelyje MTS nepakankamai išnaudojami esami traktoriai, kombainai, žemės ūkio mašinos ir kitos techninės priemonės.

(Nukelta į 4-tą psl.)

D r g. A. S N I E Ć K A U S p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 3-čio psl.)

Žemės ūkio ministerijos MTS valdyba neoperatyviai vadovauja mašinų-traktorių stotims, nesilima būtinų priemonių daugelio MTS atsilikimui likviduoti ir nerodo būtino reiklumo sričių žemės ūkio valdybų atžvilgiu gerinant vadovavimą MTS darbui.

Esama mašinų - traktorių stotyse traktorininkų darbo apmokėjimo tvarka neužtikrina to, kad traktorininkai būtų suinteresuoti labai gera žemės ūkio darbų kokybe. Dabar įvedama nauja traktorininkų, brigadininkų, brigadininkų padėjėjų, prikabinėtojų ir įskaitininkų darbo apmokėjimo sistema priklausomai nuo derlingumo plano įvykdymo.

Išaugęs MTS vaidmuo toliau išvystant visas žemės ūkio šakas reikalauja iš Žemės ūkio ministerijos, sričių ir rajonų tarybinių ir partinių organų pagerinti vadovavimą MTS, sustiprinti jų vadovaujančius kadrus paruoštais darbuotojais. Kiekvienas kolūkis turi turėti pakankamą kiekį savų gerai paruoštų traktorininkų. Todėl partinių organizacijų ir žemės ūkio organų uždavinys — nedelsiant išvystyti darbą kiekviename kolūkyje kolūkiečiams ir kolūketėms, ir ne tik iš jaunimo, bet ir vyresnio amžiaus žmonių, atrinkti į mechanizacijos mokyklas ir į atitinkamus mechanizatorių kursus.

VKP(b) CK sprendimu sukurti politiniai skyriai atliko svarbų vaidmenį gerinant MTS darbą, stiprinant kolūkius politiniu ir organizaciniu-ūkiniu atžvilgiais. Tačiau eilėje MTS politinių skyrių darbo lygis vis dar yra žemas.

Politiniai skyriai silpnai dirba masinį darbą MTS darbuotojų tarpe, neretai pakeičia direktorius, nepakankamai dirba sukuriant ir auklėjant kolūkinį aktyvą, neskiria tinkamo dėmesio MTS partinių ir komjaunimo organizacijų darbui, socialistiniams lenktyniavimui išvystyti.

Žemės ūkio ministerijos politinis sektorius (dr. Mončiunskas) silpnai vadovauja politinių skyrių darbui, nepakankamai suteikia jiems pagalbos vietoje, apkrauna juos nereikalinga atskaitomybe, prileidžia biurokratinis vadovavimo metodus.

Partijos sričių komitetai

nepakankamai vadovauja sričių žemės ūkio valdybų, politinių skyrių ir politinių sektorių darbui. Būtina pakelti politinių skyrių vaidmenį gerinant MTS darbą ir stiprinant kolūkius organizaciniu-ūkiniu atžvilgiu.

Per ataskaitinį laikotarpį kiek pagerėjo tarybinių ūkių darbas, išaugo gyvulių skaičius, pakilo gyvulių produktyvumas. Drauge su tuo būtina pažymėti, kad tarybiniai ūkiai neįvykdo iki galo grūdinių, pašarinių ir kitų žemės ūkio kultūrų derliaus išauginimo plano, silpnai vysto pagalbines ūkio šakas ir neišsiverčia planų nustatyta savikaina.

Rimti trūkumai tarybinių ūkių darbe yra ir šiais metais.

Tarybinių ūkių ministerijos ir trestų, partinių ir tarybinių organizacijų uždavinys yra tas, kad artimiausiu metu būtų likviduoti esami trūkumai išvystant tarybinių ūkių gamybą, būtų pakeistas prekingumas ir pasiektas kiekvieno tarybinio ūkio rentabilus darbas.

Per pastaruosius trejus metus respublikoje laiku įvykdomi grūdų, bulvių, pieno, vilnos, kailių ir odos žaliavos valstybiniai paruošų planai. Tuo pat metu nepatenkinamai vyko mėsos, cukrinių runkelių ir linų pluošto pristatymai.

Partiniams, tarybiniams ir paruošų organams būtina imtis priemonių, kurios užtikrintų pristatymų įvykdymą pagal visus žemės ūkio produktus, atkreipiant ypatingą dėmesį į pieno ir linų produkcijos pristatymų planų įvykdymą.

Miškų ūkio srityje atlikti darbai sutvarkant valstybinį miškų fondą, vykdomi miškų želdinimo ir sodinimo planai. Būtina pagerinti miškų apsaugą nuo savivališkių kirtimų ir gaisrų, sparčiau įdiegti mechanizaciją į miškų ūkį, sutvarkyti miškų ūkį kolūkiuose.

Socialistinė žemės ūkio sistema atveria plačias galimybes tarybinio mokslo ir priešakinio patyrimo pasiekimams įdiegti į praktiką.

Kai kurių bandymo stočių darbuotojai pradėjo daugiau teikti paramos kolūkiams, tarybiniams ūkiams ir MTS taikant darbe tarybinį agrobiologijos mokslą ir priešakinių metodų praktiką, dalyvauja apmokant kolūkiečius trejų metų kursuose agrotechnikai ir zootechnikai studijuoti.

Svarbi tarybinio mokslo ir priešakinio patyrimo pasiekimų propagavimo priemonė yra reguliariai vykdomos pastaruoju metu kolūkiečių, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojų ekskursijos į priešakinius broliškių respublikų ūkius ir Lietuvos respublikos viduje, o taip pat žemės ūkio parodos, rengiamos rajonuose ir srityse.

Žemės ūkio ministerija, partiniai ir tarybiniai organai turi padėti bandymų stotims sparčiau įdiegti į gamybą mokslo ir priešakinio patyrimo pasiekimus.

Ypatingą dėmesį būtina skirti geresniam užsiėmimų organizavimui ir trumpalaikiuose kursuose masiniams kolūkių kadrui paruošti.

Partinėms organizacijoms yra būtina pagerinti darbą su žemės ūkio specialistais, padėti jiems kelti savo politines ir specialias žinias partinio švietimo tinkle ir neakivaizdinio mokymo būdu.

Ypatingai svarbus uždavinys partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų darbe vadovaujant kolūkiams pasilieka tolesnis kolūkių politinis ir organizacinis-ūkinis stiprinimas, politinio darbo kolūkiečių tarpe stiprinimas, kėlimas jų politinio budrumo užsikasavusių buožinių ir buržuazinių nacionalistinių elementų likučių visokių priešiškių pasireiškimų atžvilgiu. Būtina ir toliau dirbti sistemingą darbą demaskuojant į kolūkius pralindusius buožes ir apvalant nuo jų kolūkius.

Atliekant patikrinimą kolūkiuose, nustatyta Žemės ūkio artelės įstatų laužymo ir kolūkinio turto grobstymo faktų. Pastaruoju laiku kolūkiams atlyginami padaryti jiems nuostoliai, asmenys, nusikaltę kolūkinio turto grobstymu, yra nubausti.

Būtina nuolat ir su visu ryžtingumu kovoti prieš visokius Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimų faktus, budriai saugoti visuomeninį turtą, auklėjant kolūkiečius griežta valstybinės drausmės laikymosi, kolūkių visuomeninio ūkio stiprinimo bei tolesnio išplėtimo ir nesitaikstomos pažiūros į Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjus dvasia.

Būtina pašalinti trūkumus parenkant vadovaujančius kolūkių kadrus. Reikia drąsiau iškelti kolūkių pirmininkais patikrintus dalykinius ir politinius atžvilgiais žemės ūkio specialistus su aukštuoju ir viduriniu mokslu, sistemini-

gai jų tarpe dirbti politinį darbą ir teikti konkrečią paramą vadovaujant kolūkiui. Reikia pagerinti darbą paruošiant masinius kolūkinius kadrus.

Reikia visokeriopai vystyti kolūkinę demokratiją, ryžtingai kovoti prieš jos pažeidėjus. Neatskirama kolūkių organizacinio-ūkinio stiprinimo dalis yra kolūkiečių darbo drausmės kėlimas.

Tolesnis žemės ūkio vystymas reikalauja rimtai pagerinti planavimo darbą. Respublikos Valstybinė Plano komisija turi daugiau išsigilinti į kasdienines kolūkių reikmes ir planine tvarka organizuoti kolūkiams būtinų ūkinių-gamybinių medžiagų gamybą.

Žemės ūkio ministerija turi papildyti kolūkių darbo planavimą metams perspektyviu planavimu visuomeninio ūkio išvystymo keliams metams. Plane turi būti numatytas išnaudojimas visų kolūkių turimų rezervų ir galių visuomeninės gamybos pakilimo srityje, turint galvoje daugelio šakų ūkio išvystymą. Reikia skirti daugiau dėmesio pagalbinėms šakoms — daržininkystei, sodininkystei, bitininkystei, žuvininkystei ir kitoms ūkio šakoms išvystyti.

Reikia atkreipti ypatingą dėmesį į atsiliekančius kolūkius, teikti jiems visapusišką paramą. Iš Eišiškių, Daugų ir kitų rajonų pavyzdžio akivaizdžiai galima matyti, kaip, esant teisingam vadovavimui, pakyla anksčiau atsilikę kolūkiai.

Partinė organizacija turi teikti paramą kolūkiečiams, persikeliantiems iš vienkienių į kolūkines gyvenvietes.

Vienkiemio sistema — tai rezultatas carizmo ir buržuazijos politikos sukuriant kaimo sau atramą buožių asmenyje. Ji apsunkina kolūkių stiprinimą, mechanizacijos panaudojimą žemės ūkyje, teisingą sėjomainų įvedimą, trukdo pagerinti kolūkiečių kultūrinės-buitinės sąlygas.

Dabartiniu metu, greta gamybinių uždavinių sprendimo žemės ūkyje, respublikos kolūkiai turi dideles galimybes atlikti kolūkiečių perkėlimą iš vienkienių į kolūkinius kaimus.

Kolūkiečių iniciatyva persikeliant iš vienkienių turi būti respublikos partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų visokeriopai remiama. Kolūkiečiams būtina teikti maksimalią paramą šiame ypatingai svarbiame darbe.

Respublikos partinės organizacijos artimiausiu dienu uždavinys yra — sėkmingai užbaigti visus šių metų žemės ūkio darbus ir pilnutinai įvykdyti išpareigojimus, prisiimtus laiške draugui Stalinui.

Visų pirma būtina baigti derliaus nuėmimą ir užtikrinti, kad kiekvienas kolūkis pilnutinai įvykdytų savo prievolės grūdų ir kitų žemės ūkio produktų paruošų srityje, pilnutinai apsirūpintų visų kultūrų sėkla 1953 metų derliui. Būtina artimiausiomis dienomis užbaigti žieminių kultūrų sėją, o taip pat sukurti pašarų, draustinių ir kitus visuomeninius fondus. Kiekvienas kolūkis turi įvykdyti stambių ir sultingų pašarų sukaupimo planus, paruošti žiemai patalpas visiems gyvuliams ir užtikrinti besąlyginį gyvulių ir paukščių skaičiaus padidinimo plano įvykdymą.

Būtina skirti dėmesį tam, kad plačiau būtų vykdomas rudeninis arimas, užtikrinti rudeninį arimą visam vasarinių kultūrų planui.

Partinės organizacijos turi suteikti kolūkiams paramą teisingai paskirstant pajamas. Reikia užtikrinti, kad kolūkių kapitaliniai įdėjimai būtų visų pirma skiriami visuomeninio ūkio išvystymui — ūkinių pastatų, gyvulininkystės patalpų, nusausinimo kanalų statybai, žemių išvalymui nuo krūmų, statybai kolūkinių elektrinių ir kitų pastatų, reikalingų kolūkių visuomeniniam ūkiui sėkmingai išvystyti ir kolūkių bei kolūkiečių pajamoms padidinti.

Tam, kad sėkmingai būtų išspręsti uždaviniai, iškelti respublikos partinei organizacijai vystant žemės ūkį, būtina pagerinti partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų vadovavimą kolūkiams, MTS ir tarybiniams ūkiams.

Tačiau partiniai organai ne visuomet užtikrina tinkamą vadovavimą žemės ūkiui. Taip, pavyzdžiui, Klaipėdos srities komiteto vadovavimas žemės ūkiui buvo kritikuojamas, bet srities komitetas nepadarė reikiamų išvadų iš šios kritikos.

Būtina rimtai pagerinti Žemės ūkio ministerijos darbą, pakelti reiklumą vietinių žemės ūkio organų ir specialistų atžvilgiu agrotechnikos prisi-
laikymo, visuomeninės gyvulininkystės išvystymo srityje.

(Nukelta į sekantį numerį)

Redaktorius S. ZAUKA